

Пролѣтна картинка.

Облаци небето скриватъ,
Дъждъ захвана да рѣми
Чува се тѣтнежъ подземень, —
Грозно свѣтка и гърми!

А природата е цѣла
Притаила дѣхъ, мълчи;
Съ трепетъ чака тя горката
Златни слънчеви лъчи!

Между облакъ ли надникне
Дневни царъ, то тоя мигъ
Тя съ усмивка му посрѣща
Свѣтлия и хубавъ ликъ!

Люб. Бобевски.

